

løse sin Opgave, og naar Fonden kan faa den Indtægt, som her foreslaas, vil den forhaabentlig kunne løse de Opgaver, der fremtidig ville stilles den.

Da det foreliggende Lovforslag, som jeg før bemærkede, har til Opgave at udfylde et Hul i Lovgivningen, og da det altsaa er af Bigtighed, at der kan komme Lovbestemmelser angaaende denne Sag i indeværende Samling, skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget, saaledes som det her foreligger, til hurtig Fremme her i Tinget.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg kan slutte mig til det, som det ærede Medlem for Færøerne bemærkede, og navnlig vil jeg, hvad det ærede Medlem jo ogsaa til sidst gjorde, gøre opmærksom paa det uanstelige i, at dette Lovforslag hurtig kan fremmes, saaledes at det kan komme gennem Rigsdagen i denne Samling. Det er nemlig, som den ærede sidste Taler bemærkede, ikke Meningen med Lovforslaget, saaledes som det jo ellers ved første Øjeblik kunde se ud, at lægge fremmede Hindringer i Vejen for at drive den omtalte Hvalfangst fra Færøerne. Det er tværtimod Meningen med Lovforslaget, at gøre det muligt for de Nordmænd, som have begyndt derpaa, at fortsætte dermed. At opgive det Princip, at Udlændinge ikke kunne fiske paa Søteritoriet eller bringe Fangsten i Land, gaar jo ikke an, det vilde jo fuldstændig afvige fra, hvad man ellers hævder baade paa Island og her i Danmark. Men det, som man ønsker, er, at komme dertil, at man ikke forlanger andet, for at den paagældende i denne Henseende kan betragtes som Indlænding, end at han har taget Bolig paa Færøerne, og at man navnlig ikke, saaledes som den danske Fiskerilov gør, forlanger, at han skal have været der i 2 Aar, i hvilket Tilfælde det vilde blive umuliggjort for de Nordmænd, som nu drive denne Fangst, at drive den, fordi de endnu ikke have været der i 2 Aar. Og hvis det skulde blive umuliggjort for dem, maatte de forlade Øerne, og saa er det maaste meget tvivlsomt, om nogen anden snart kom i Stedet. Det er nemlig til Gavn for Øerne, at denne Fangst finder Sted, og naar det ikke kan paaregnes, at den vil blive drevet hverken af Danste eller af Øernes egne Beboere — og det kan man ikke gøre Regning paa — er det bedre, at den drives af Nordmænd, end at den slet ikke finder Sted. Den giver jo dels en Del Arbejde for Befolkningen, og den har ogsaa den Fordel, at Hvalernes Kød, som bruges til Næringsmiddel deroppe paa Øerne, vil kunne faas for næsten ingen Ting, saa at

altsaa denne Fangst er til stor Hjælp for den omboende fattige Befolkning. Jeg maa derfor, ligesom den ærede Landstingsmand for Færøerne, meget anbefale Tinget at fremme dette Lovforslag.

Bøffen: Der staar i de Meddelelser, der følger med dette Forslag, at den Skat, der kræves, 25 Kr. af hver Hval, er en meget moderat Skat. Det forekommer mig, at der snarere skulde staa: en alt for moderat Skat. Der ophyses jo nemlig i Anmærkningerne, at en Hval kan indbringe indtil 1,800 Kr. 3 Sommer er der fanget 50 Hvaler, altsaa er det en Forretning, som omfatter $50 \times 1,800$ Kr. = 90,000 Kr. At der paa en Forretning, som altsaa har et saa stort Omfang, ikke spares mere i Skat end 25 Kr. pr. Hval, hvad der bliver 1,250 Kr. for det forløbne Aar, er dog urimeligt. Efter Forslaget skal af disse eventuelle 1,250 Kr. om Aaret Færøerne have de 1,000 Kr.; dernæst skulle Sysselmændene have 4 pCt. af det hele Beløb, hvad der bliver 50 Kr. Der bliver altsaa ud af hele dette Erhverv til Rest for Staten 200 Kr. Til Sammenligning kan jeg anføre, at Grindfangsten paa Færøerne er saa højt beskattet, at man endogmaa maa forundre sig derover, idet der, som det ærede Medlem for Færøerne ophyste, betales Tiende af den — det er altsaa 10 pCt. — endvidere 1 pCt. til Skolevæsenet, 1 pCt. til Fattigvæsenet og 1 pCt. til det økonomiske Fond, tilsammen 3 pCt., altsaa i det hele 13 pCt. Endelig ydes der jo til Jordejerne paa Fangststedet en Fjerdedel af det hele Beløb, alt i alt altsaa op til 38 pCt., mens derimod det, der betales af den her omtalte Hvalfangst, i det hele ikke bliver mere end $1\frac{1}{4}$ pCt. Medens man altsaa paa Grindfangsten lægger en Byrde paa helt op til 38 pCt., er der ved denne Hvalfangst kun Tale om at tage $1\frac{1}{4}$ pCt., eller maaste nærmere $1\frac{1}{3}$ pCt. Sammenligne vi en saadan Beskatning med Forholdene her hjemme, vil jeg rigtignok antage, at en Forretning, som omfatter 90,000 Kr., vilde blive ganske anderledes beskattet herhjemme. Jeg forstaar derfor, at det maa betragtes som en over for Færøerne i højeste Grad inødefommende Skat, naar man sætter Statsstatten til et saa overordentlig lille Beløb som f. Eks. 200 Kr. af den hele Forretning, som har været deroppe, en Forretning, som jo har vist sig at være ikke saa ganske lille. Jeg vil, som sagt, nødig lægge Hindringer i Vejen for Loven; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at vi her ere inde paa en langt lavere Beskatning, end vi have tænkt os ved den mellemkommunale Beskatning.